

แนะนำทบที่ 2

แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคม

1. แนวคิด

- 1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคมที่มีอิทธิพลหนึ่งอันเนื่องมาจากความคิดทางสังคมวิทยานับตั้งแต่ ก.ศ. 1950–1959 มี 2 แนว คือ
 - แนวคิดในทศวรรษของนักทฤษฎีการหน้าที่ และ
 - แนวคิดในทศวรรษของนักทฤษฎีการขัดแย้ง
- 1.2 การควบคุมทางสังคมโดยอาศัยการควบคุมแบบทางการ แล้วไม่เป็นทางการ อาจไม่บรรลุผลสำเร็จเสมอไป โดยเฉพาะในสังคมอุดถากกรรม การปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างปัจเจกบุคคลทั้งหมดในสังคมย่อมเป็นไปได้ยาก การควบคุมทางสังคมจึงต้องอาศัยสื่อมวลชนและมีมิติมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่ออ่านจบแล้ว นักศึกษาจะสามารถ
- 2.1 อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคมในทศวรรษของนักทฤษฎีการหน้าที่ เช่น พาร์สันส์ และนักทฤษฎีการขัดแย้ง เช่น คาร์ล มาร์กซ์
 - 2.2 บอกความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมทางสังคมกับสื่อมวลชนได้
 - 2.3 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับมิติมหาชน

บทที่ 2 แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคม

บทนำ

โดยทั่วไปการควบคุมทางสังคมทำให้สมาชิกส่วนใหญ่ ประพฤติในแนวทางที่ถูกคาดหวังไว้ กือประชาชนที่นำไปดำเนินชีวิตตามที่สังคมคาดหวัง สถาบันทางสังคมทุกสถาบัน ก็ให้การสนับสนุนกระบวนการที่มีอิทธิพลเหนือปัจเจกชนดังกล่าว เนื่องจากสถาบันแต่ละสถาบัน พยายามที่จะปลูกฝังค่านิยมและบรรทัดฐานของสถาบันโดยเฉพาะให้แก่สมาชิกของสังคมโดยผ่านการขัดเกลาทางสังคม นั่นคือ สถาบันทางสังคมแต่ละสถาบัน พยายามที่จะควบคุมการกระทำการของมนุษย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาการอยู่ร่วมกัน

การควบคุมทางสังคม เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันทุกสถาบัน เป็นกระบวนการที่เพ็บอยู่ในทุกย่างก้าวของวิถีชีวิตทางสังคมที่ได้รับการยอมรับเป็นสถาบัน อิทธิพลและความสัมพันธ์ของการควบคุมทางสังคมต่อระเบียบทางสังคมเชื่อมโยงกับสถาบันต่าง ๆ ที่สำคัญของมนุษย์ การควบคุมทางสังคมมีความหมายต่อทุก ๆ สถาบัน

ในบางครั้ง นักสังคมวิทยาจะอ้างถึงทหารและตำราจะเป็นสถาบันการควบคุม แต่บางครั้งก็อาจเห็นว่าเรื่องชำและโรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยทางจิตเป็นสถาบันการควบคุมทางสังคม อย่างไรก็ตาม ในที่นี้ทหาร ศาล ตำรวจ และเรือนจำ จะสะท้อนภาพที่สัมพันธ์กับรัฐ กือเป็นองค์กรขนาดใหญ่ โรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยทางจิตจัดอยู่ในจำพวกองค์การที่อยู่ดูแลสุขภาพอนามัยแก่สมาชิกของสังคม ส่วนตำรา ศาล ภายใต้สถาบันนี้ให้ไว้วิธีการควบคุมทางสังคมบรรลุผล ด้วยวิธีการดังกล่าวซึ่งสร้างและดำรงไว้ซึ่งระเบียบที่ถูกต้องตามกฎหมาย

เท่าที่ปรากฏให้เห็นนั้น การควบคุมทางสังคมไม่ได้เป็นผลสำเร็จเสมอไป บางครั้งประชาชนก็อาจจะละเมิดบรรทัดฐานที่สถาบันได้วางไว้ ปัจเจกชนซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับกฎหมาย ที่วางไว้ ก่อให้เกิดประเททบุคคลที่ฝ่าฝืนบรรทัดฐานกว้างขวางยิ่งขึ้น ผู้ฝ่าฝืนหรือละเมิดบรรทัดฐานบางคน ไม่คำนึงถึงบรรทัดฐานที่คนส่วนใหญ่ของสังคมพิจารณาเห็นว่าสำคัญและจำเป็น ผู้ละเมิดในที่นี้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น อาชญากร ผู้ละเมิดบรรทัดฐานอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งละเมิดบรรทัดฐานที่คนยึดถือเคร่งครัดน้อยกว่า เป็นต้นว่ากฎหมายเกี่ยวกับการจราจร หรือขนบธรรมเนียมในชีวิตประจำวัน (เช่นระเบียบเกี่ยวกับมารยาทต่าง ๆ) การควบคุมทางสังคมเกี่ยวข้องกับผู้ฝ่าฝืนบรรทัดฐานทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน การละเมิดทางแพ่งหรือการไม่ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี

แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคม

โรเบิร์ต ไมเออร์ (Robert Meier, 1982) (อ้างถึงใน Stebbins, 1987 : 312) แสดงให้เห็นทัศนะเกี่ยวกับปัญหาเชิงสถาบันว่าด้วยการควบคุมทางสังคม 2 แนวทาง ทัศนะทั้ง 2 แนวนี้ได้มีอิทธิพลหนึ่งอีกหนึ่ง แนวความคิดทางสังคมวิทยานับตั้งแต่ ค.ศ.1950–1959 Meier ให้ฉาญาทัศนะการมองเหล่า�ว่า “นักทฤษฎีการหน้าที่” และ “นักทฤษฎีการขัดแย้ง” แยกแนวคิดดังกล่าวให้เห็นได้ชัดขึ้นคือ

นักคิดแนวการหน้าที่ม่องการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ได้รับประযุชน์ และเป็นไปในทิศทางที่ก้าวหน้า และเห็นว่าการควบคุมทางสังคมเป็นชุดของตัวแปรอิสระ เป็นกลไกที่ลดความเครียดทางสังคม และช่วยดำเนินไว้ซึ่งเสถียรภาพของระบบ ส่วนนักคิดที่โน้มเอียงไปในเชิงการขัดแย้ง มองการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นพร้อมกับสัญญาณบอกเหตุ ทำให้เกิดความเปลกแยกและการกดขี่ทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น และเห็นว่าการควบคุมเป็นชุดของตัวแปรตาม (a set of dependent variables)

การมองในทัศนะของนักทฤษฎีการหน้าที่

หลักสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคมในทัศนะของนักทฤษฎีการหน้าที่ ปรากฏในผลงานของนักคิดหลายท่าน รวมทั้ง พาร์สันส์ (Parsons ใน The social system) และ ลาเปียร์ (Lapierre) ใน **A Theory of Social Control** ผลงานของบุคคลเหล่านี้และเพื่อนร่วมงาน มีสาระสำคัญคือ บางที่การควบคุมทางสังคมยังไม่เพียงพอ และไม่มีประสิทธิผล ความไม่เพียงพอนี้อาจนำไปสู่การเบี่ยงเบน หรือการละเมิดบรรทัดฐาน สเตบบินส์ (Stebbins, 1983) (อ้างถึงใน Stebbins, 1987 : 313) สรุปแนวคิดของนักทฤษฎีการหน้าที่ภายใต้ 3 หัวข้อ คือ ช่วงเวลา (phases) แนวทาง (approaches) และประเภทต่าง ๆ (types)

ช่วงเวลา : ค่านิยมและการบังคับใช้

การมองในทัศนะของนักการหน้าที่ มีความเห็นว่า การควบคุมทางสังคมเกิดขึ้น 2 ช่วง คือ ค่านิยม และการบังคับใช้ ทั้งนี้ เพราะ

ประการแรก สังคมทั่วทั้งหมดหรือส่วนที่มีอิทธิพลของสังคมให้คุณค่าแบบแผน การกระทำหรือความคิดบางอย่าง

ประการที่สอง แบบแผนที่มีคุณค่า ซึ่งเป็นช่วงแรกของทั้งสองช่วงที่ต่อเนื่องกัน สนับสนุนให้มีการใช้การบังคับใช้โดยเฉพาะ หรือกลไกต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่า “ต่างๆ นานา” การบังคับใช้ คือ ลึกลงไปในพฤติกรรมของบุคคลที่คนอื่นเป็นผู้กำหนด เช่น การสรรสิ่งปฏิกูลและการให้ร้องแสดงความยินดีให้กับความสำเร็จของบุคคล ก็ถือว่าเป็นการบังคับใช้ กล่าวอีกแห่งหนึ่ง การบังคับใช้ (ช่วงที่สอง) คือวิธีการที่จะให้แบบแผนที่มีคุณค่าได้ผล (ช่วงแรก) การบังคับ

ใช้มีทั้งการบังคับใช้เชิงนิสัยและการบังคับใช้เชิงปฎิฐาน แบบแผนที่มีคุณค่าจะต้องอนุรักษ์ไว้อย่างหนึ่งแน่น

ตารางที่ 1 ประกอบด้วยการบังคับใช้ส่วนหนึ่ง ซึ่งใช้กันแพร่หลายในส่วนต่าง ๆ ของโลก เพื่อสร้างหรือ捺ิ่งไว้ซึ่งแบบแผนที่มีคุณค่า การบังคับใช้บางประเภท เป็นลักษณะของสังคมอุดสาหกรรมมากกว่าสังคมที่ไม่ใช้อุดสาหกรรม การบังคับใช้ประเภทหนึ่ง ที่ได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากนักสังคมวิทยา คือ การจำคุก

แนวทาง : เชิงปฎิฐานและเชิงนิสัย

เมื่อประชาชนทั่วไปกระทำการความผิด โดยการละเมิดหรือฝ่าฝืนบรรทัดฐาน พากเจาก็ต้องเผชิญกับการบังคับใช้ซึ่งมีการบังคับใช้เชิงปฎิฐานและการบังคับใช้เชิงนิสัย เป้าหมายของการบังคับใช้ก็เพื่อส่งเสริมให้คนปฏิบัติตามบรรทัดฐาน การควบคุมเชิงปฎิฐานจะบรรลุผลสำเร็จได้โดยผ่านกระบวนการ “อันตรานัย” หรือการยอมรับเข้ากันยินดีไว้เป็นส่วนหนึ่งของตนเอง (internalization) ในขณะที่การควบคุมเชิงนิสัย มากสำเร็จได้โดยผ่านการยินยอมตามค่านิยม

ตารางที่ 1 วิธีการควบคุมทางสังคมแยกตามช่วงต่าง ๆ

ช่วง	วิธี	
	ปฎิฐาน (เชิงบวก)	นิสัย (เชิงลบ)
ค่านิยม	การยอมรับบรรทัดฐานเข้าไว้ภายในอัตตาหรือภาษาในตัวบุคคลและปรารถนาจะปฏิบัติตามบรรทัดฐานดังกล่าว (internalization)	การขัดขืน
การบังคับใช้	การสรรเรศริญ พิธีต่าง ๆ การให้ร้องแสดงความยินดี สักขีพิเศษ เมิน ของขวัญ การเดือนขึ้น	การทรงman ค่าปรัน การจำคุก การลดขึ้น การทำหนิตีเตี๋ยน การชูชนนิท่า การเยาะเยี้ยอกذاง การเดียดสี การคว่ำบาตร การโนย

Internalization หมายถึง “การมีจิตใจโน้มเอียงที่จะปฏิบัติตามบรรทัดฐาน หรือประพฤติในแนวทางที่บรรทัดฐานส่งเสริมหรือจูงใจให้กระทำ” อาศัยการยอมรับบรรทัดฐานเข้าไว้ในตัวของบุคคล บุคคลจะแสดงตัวอย่างแรงกล้าตามค่านิยมและพฤติกรรมจะสัมพันธ์กับบรรทัดฐานเป็นส่วนใหญ่ แม้จะไม่ใช่ทั้งหมดก็ตาม คือ การควบคุมตนเอง (self-regulating) อีกประการหนึ่งประชาชนโดยทั่วไป จะรู้สึกชำนาญเกี่ยวกับค่านิยมระหว่างกันว่ามันเป็นค่านิยมของตัวเอง การห้ามรับประทานเนื้อมุขย์ด้วยกันเอง และข้อห้ามเกี่ยวกับการสมรส ก็แสดงให้เห็นถึงการที่บุคคลรับเอาบรรทัดฐานเหล่านี้ไว้ในตัว ปัจจุบันบุคคลที่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานจะได้รับรางวัลโดยคนอื่นมองว่าเป็นคนมีสัยและชื่อเสียงในทางที่ดี บรรทัดฐานและค่านิยมที่รับไว้ในตัวบุคคลจะกระทบต่อปัจจุบันในสังคมประพฤติในแนวทางที่เพื่อนและครอบครัวบอกรับ เมื่อบุคคลที่ปฏิบัติตาม เชิญกับโอกาสที่จะเบี่ยงเบน การผูกพันทางศีลธรรม (moral commitment) อย่างมั่นคงต่อระเบียบที่ได้กำหนดขึ้น กระทบต่อพากษาเพิกเฉยเครื่องล้อใจนั้น ๆ

ในด้านการบังคับใช้ การควบคุมทางสังคมเชิงปฏิฐานำมาใช้โดยผ่านการให้รางวัล หลายประเภท รางวัลบางอย่างได้มีอยู่แล้วในตารางที่ 1 กล่าวไว้ว่าเกือบทุกคนมีแนวโน้มที่จะแสดงผลประโยชน์ให้แก่ตัวเองเกือบทุกเวลา นักสังคมวิทยาเชื่อว่า ปัจจุบันบุคคลพยายามที่จะให้ได้มาซึ่งสัดส่วนของรางวัลมากกว่าการสูญเสียรางวัลเท่าที่จะเป็นไปได้ การบังคับใช้ นำมาใช้โดยอาศัยบรรทัดฐานซึ่งได้รับการยอมรับเป็นสถาบัน ประกอบด้วย กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประเพณี การกระทำที่จะได้รับรางวัล หรือแม้แต่การยึดมั่นตามบรรทัดฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้เกิดการเห็นพ้องของสังคม การเห็นพ้องนี้ ก็เป็นการให้รางวัลไปในตัว และมีแนวโน้มที่จะส่งเสริมแบบแผนพฤติกรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับด้วย ดังนั้น “ลูกจ้างบริษัทที่ดี” ผู้รับอาบัณฑุณิตสินประการข้อหนึ่งที่ว่า “เจ้าอย่างโน้ม” เมื่อเชิญกับโอกาสที่จะยกยอกเงินทุนบริษัท จะไม่เพียงแต่ปฏิเสธโอกาสนั้น แต่ยังเลิกล้มความคิดที่จะกระทำผิดเช่นนั้นเสีย สำหรับการปฏิบัติตามมาตรฐานว่าด้วยความซื่อสัตย์และความไว้วางใจได้ ปัจจุบันบุคคลสามารถเกิดความรู้สึกภูมิใจ (รางวัลอย่างหนึ่ง) ในการเป็นคนงานที่ไว้ใจได้ รับผิดชอบ และเป็นที่ไว้วางใจ

การยินยอมปฏิบัติตาม (compliance) ยังมีปัจจุบันและกลุ่มที่ตกลอยู่ในวิถีทางซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับ แทนที่การยึดมั่นตามวิถีทางที่ได้กำหนดไว้ หรือที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติตามกัน การควบคุมทางสังคมสำหรับปัจจุบันเหล่านี้จะเป็นเชิงนิเสธ วิธีการบังคับต้องนำมามาใช้บังคับให้ยินยอมตาม หรือปฏิบัติตามค่านิยมของส่วนที่เหนือกว่าอย่างผิดแผก ผู้ที่ปรารถนาจะละเมิดหรือฝ่าฝืนบรรทัดฐาน จะถูกบังคับให้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานที่พากษาเกยปฏิเสธ

ไม่ใช่เพรการปฏิเสธจะก่อให้เกิดการสูญเสียอย่างสูง อาศัยความประณานี้จะหลีกเลี่ยงการบังคับใช้เชิงนิเสธ พวกเข้าจึงถูกจูงใจให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ทางสังคม

การที่จะทำให้ผู้ล้มเหลวบรรทัดฐานที่มีศักยภาพ หันมาเห็นพ้องอย่างเดิม ผู้ที่ยอมรับฐานะเดิม หรือตัวแทนของเข้า (ตำรวจ กนต์สังฆ์ ครุ) ญี่ปุ่นจะใช้การบังคับใช้เชิงนิเสธมาใช้เป็นวิธีการเพื่อนำผู้ล้มเหลวเข้าสู่แนวเดิม การบังคับใช้เชิงนิเสธประกอบด้วยค่าปรับ การทำคุก การทราบ และความตาย การบังคับใช้อื่น ๆ มีการดำเนินต่อไป การชุบชีวนินทา การเยาะเย้ยกลาง การเสียดสี และการคร่ำๆาตร (การเนรเทศหรือการตัดออกจากวงสามคน) ในบางครั้งการบังคับใช้กับถูกจับ คือการลดขั้น และการยิงเป้า กล่าวคือ ผู้ล้มเหลวบรรทัดฐานที่มีศักยภาพ จำเป็นต้องใช้การควบคุมภายนอก สำหรับพวกเข้าจะเห็นได้ชัดว่าขาดการบังคับ ตนเอง ความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมทางสังคมด้านต่าง ๆ และวิธีการควบคุมทางสังคมจัดแสดงไว้ในตารางที่ 1

ประเภท : ทางการและไม่เป็นทางการ

วิธีการควบคุมทางสังคม สามารถแยกออกได้ 2 ประเภท คือ ทางการหรือรูปแบบ (formal) และไม่เป็นทางการหรือรูปแบบ (informal) ประเภททางการ ได้แก่ ประมวล กำหนด รวบรวม หรือจัดทำเป็นระเบียนไว้แล้วลายไว้ เช่น ข้อปฏิบัติที่เป็นพิธีกรรม การตัดสินลงโทษ การเลื่อนขั้น การลดขั้น การเสียดสี การจ่ายเงิน และการให้ร้องแสดงความยินดีทางสื่อมวลชน การควบคุมประเภทไม่เป็นทางการมีลักษณะตรงกันข้ามกัน คือ "ไม่มีการกำหนดกฎหมาย" แน่นอน และไม่ได้เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ขาดการวางแผนเบื้องต้น การประมวล และการรวบรวม ประเภทที่ไม่เป็นทางการประกอบด้วยการสรรสิ่งที่ไม่มีกฎหมายที่แน่นอน การเยาะเย้ยกลาง การชุบชีวนินทา และการเนรเทศ คนนอกรีตหรือผู้มีพฤติกรรมเบี้ยงเบนจะถูกดำเนินต่อไป หรือแม้แต่การทราบ การให้ของขวัญเป็นการบังคับใช้เชิงปฏิฐาน

โดยปกติ สังคมพญาียมที่ควบคุมพฤติกรรมที่เบี้ยงเบนโดยใช้การควบคุมทางสังคมทั้งประเภทที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ตารางที่ 2 แสดงวิธีการควบคุมทางสังคม แยกตามวิธีและประเภท

ตารางที่ 2 การบังคับใช้ในการควบคุมทางสังคมแยกตามวิธีและประเภท

วิธี	ประเภท	
	ทางการ (รูปนัย)	ไม่เป็นทางการ (อรุณนัย)
ปฏิฐาน	พิธีกรรมต่าง ๆ เงิน สิทธิพิเศษ การเดือนขึ้น การให้ร้องแสดงความยินดีทางสื่อมวลชน	การยกย่อง สรรเสริญที่ไม่มีกฎเกณฑ์ แน่นอน ของขวัญ
นิเสธ	การจำกัด การปรับเป็นเงิน การโน้มในที่สาธารณะ การลดขั้น การเดือดสี	

อย่างไรก็ตาม ไม่มีสังคมใดที่ได้รับคุณประโยชน์จาก การที่สามารถของสังคมยอมรับหรือปฏิเสธระเบียบทางสังคมทั้งหมด สัดส่วนของการบังคับใช้ประเภททางการและไม่เป็นทางการ ปฏิฐานและนิเสธ จะแตกต่างจากวัฒนธรรมหนึ่งไปยังอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เท่าที่ปรากฏตัวอย่างเช่น ประเทศที่ปกครองระบอบเผด็จการเบ็ดเสร็จ จะเชื่อถือการบังคับใช้เชิงนิเสธมากกว่าประเทศที่ปกครองระบอบประชาธิปไตย ประเทศแคนาดาเน้นอึ่งไปข้างปฏิฐานมากกว่าประเทศอิหร่าน หรือประเทศอาลจาวาดอร์ในปัจจุบัน แต่การบังคับใช้เชิงนิเสธที่นำมายังในประเทศไทยเพื่อให้ได้ผลและดำเนินไว้ชั่งระเบียบที่ผู้อยู่ภายใต้การควบคุมได้ให้ความหมายในทิศทางที่น่าประزن การมีศาลาและเรือนจำ ก็เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่สามารถบังคับในสังคมแคนาดา ได้ปฏิเสธสถาบันที่จัดตั้งขึ้นมาและได้รับความนิยมเชื่อถือเป็นอันดี

ความล้มเหลวในการควบคุมทางสังคม

การควบคุมทางสังคมมีโอกาสจะล้มเหลวได้ แม้จะมีการใช้การบังคับใช้ เพื่อให้เกิดการยืนยันจากผู้ประณญาที่จะประเมินหรือฝ่าฝืนบรรทัดฐานของชุมชนก็ตาม แนวความคิดหลักของคตินิยมการหน้าที่ (functionalism) ก่อให้เกิดการหยั่งรู้ในเหตุผลของการปฏิเสธบรรทัดฐานเพียงเล็กน้อย สิ่งนี้สามารถทำความเข้าใจได้ เพราะว่าทฤษฎีเกี่ยวกับความล้มเหลวใน

การควบคุมทางสังคม ก็เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีที่ว่าด้วยสถานะทางการและมีขอบเขตกว้างกว่าด้วย

ในปัจจุบัน ยังไม่มีทฤษฎีเกี่ยวกับความล้มเหลวในการควบคุมทางสังคมใด ๆ ที่สมบูรณ์ ความพยายามที่จะสร้างทฤษฎีดังกล่าว ได้มีจุดศูนย์กลางค่อนข้างแคบอยู่ที่การเบี่ยงเบนของวัยรุ่น และผู้ใหญ่ในวัยหุ่นสาว ด้วยเหตุผลที่ทำให้เข้าใจได้เพียงส่วนหนึ่งว่า เป็นการล้มเหลวที่จะสร้างความผูกพันทางศีลธรรม (moral commitment) ต่อเอกลักษณ์และบรรทัดฐานตามประเพณีนิยม ในขณะเดียวกัน มีคนหุ่นสาวจำนวนน้อยมากที่ผูกพันในหลักค่านิยม กับเอกลักษณ์และบรรทัดฐานที่เบี่ยงเบนเพียงอย่างเดียว พวกเขางี้จึงเลื่อนลอยอยู่ระหว่างโลกของความน่านับถือและโลกของการเบี่ยงเบน

การควบคุมทางสังคมจึงล้มเหลวสำหรับกลุ่มผู้ใหญ่วัยหุ่นสาว และวัยรุ่นที่กระทำผิด ความล้มเหลวนี้เกิดขึ้น เพราะเหตุว่า การที่จะยืนหยัดอยู่เคียงข้างเพื่อนภายในกลุ่มได้ด้วยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับปัจจุบุคคลแต่ละคนที่กระทำการผิด แต่ละคนต้องการได้มาซึ่งตำแหน่งที่แน่นอนโดยให้ความเคารพและปฏิบัติตามวิถีทางการดำเนินชีวิตหรือประเพณีของกลุ่ม ซึ่งอาจจะขัดแย้งกับแบบแผนของคนส่วนใหญ่ การแสวงหาการเชื่อมโยงในหมู่เพื่อนนั้นจะช่วยอธิบายว่ากลุ่มเยาวชนทั้งหมดสามารถเลื่อนไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้อย่างไร

Resocialization

การขัดเกลาทางสังคมขึ้นใหม่ หมายถึง กระบวนการซึ่งทำให้สมาชิกของสังคมเรียนรู้ค่านิยม บรรทัดฐาน ความรู้ ความเชื่อ และทักษะต่าง ๆ ทำให้การปฏิบัติตามบทบาท และการบรรลุเป้าหมายของการร่วมกันมีความเข้มข้นขึ้น กล่าวโดยสรุป การขัดเกลาทางสังคมคือ การเรียนรู้เพื่อที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตทางสังคมของกลุ่มไม่ว่าจะเป็นขนาดใด ๆ ก็ตาม internalization คือ การที่ปัจจุบุคคลมีนิสัยชอบปฏิบัติตามบรรทัดฐานและค่านิยมโดยลำพังตนเอง ซึ่งพวกเขาก็ได้เรียนรู้โดยผ่านการขัดเกลาทางสังคมเป็นความผูกพันทางจริยธรรมของปัจจุบุคคลต่อองค์ประกอบของวัฒนธรรมและสถาบันภายในวัฒนธรรมนั้น ๆ ดังนั้น internalization จึงเป็นผลิตผลที่สำคัญ หรือเป็นสิ่งที่ปรากฏออกมายหลังกระบวนการขัดเกลาทางสังคมหรือการเรียนรู้ทางสังคม

สังคมทุกสังคมต้องเผชิญกับปัญหาที่มีสมาชิกส่วนน้อย ล้มเหลวที่จะเป็นผู้ที่ได้รับการขัดเกลาทางสังคมแล้วด้วยเหตุผลต่าง ๆ กัน คนส่วนน้อยล้มเหลวที่จะเรียนรู้บรรทัดฐานและค่านิยมของสังคม หรือหากเข้าได้เรียนรู้ก็ล้มเหลวในการรับเอาบรรทัดฐานและค่านิยมไว้ในตัวเอง และปรารถนาที่จะปฏิบัติตามบรรทัดฐานและค่านิยมดังกล่าว ดังที่ได้เสนอไปแล้วว่าปัจจุบุคคลบางคนอาจจะผูกพันกับแบบแผนการดำเนินชีวิตที่เบี่ยงเบน สิ่งนี้ก่อ

ปัญหาของการควบคุมทางสังคมที่มีไม่เพียงพอ จากแนวความคิดของนักทฤษฎีการหน้าที่ จำเป็นต้องกระทำการ resocialization ซึ่งหมายถึง “กระบวนการซึ่งบุคคลที่อยู่ในกระบวนการ การดังกล่าวได้ถูกให้ความหมายว่าไม่ต้องโดยพิจารณาจากบรรทัดฐานของสถาบันที่มีอิทธิพล เหนือกว่า ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้โครงการผลลัพธ์ที่มีการแทรกแซงทางพฤติกรรม โดยมีเป้าหมาย ที่จะปลูกฝังค่านิยมและ/หรือชูบัตรด้วยค่านิยม ทศนคติ และความสามารถ ซึ่งจะทำให้บุคคล หน้าที่สอดคล้องตามบรรทัดฐานของสถาบันที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ซึ่งได้ระบุไว้” (Stebbins, 1987 : 318)

แนวความคิดนี้ แสดงว่ามีบางส่วนบางอย่างที่ทำให้การเรียนรู้ของปัจเจกบุคคล เนื่องไป และการเรียนรู้อย่างผิดพลาดต้องกระทำการ “แก้ไข” “ฟื้นฟูสภาพ” หรือ “รักษา” ก็แสดงให้เห็นว่าโดยปกติตัวแทนการขัดเกลาทางสังคม (ครอบครัว โรงเรียน และสถาบัน ศาสนา) มักจะปฏิบัติตามได้ดีอย่างมีประสิทธิผล และค่านิยม บรรทัดฐานของตัวแทนดังกล่าว ก็หมายความว่าสถาบันการณ์ปัจจุบัน ถ้าหากสถาบันล้าสมัย หรือความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงการ ปฏิบัติการขัดเกลาทางสังคมเบื้องต้นให้ดีขึ้น อาจเป็นความคิดที่ขัดกับแนวความคิดเกี่ยวกับ กระบวนการแทรกแซงทางพฤติกรรมโดยการปลูกฝังค่านิยมและบรรทัดฐานให้บุคคลเพื่อให้ เข้าประพฤติสอดคล้องกับบรรทัดฐานของคนส่วนใหญ่ (resocialization perspective)

โดยส่วนใหญ่ resocialization ก็อธิบายแบบเฉพาะของการขัดเกลาทางสังคมแก่ผู้ใหญ่ ที่แตกต่างจากการขัดเกลาทางสังคมขั้นการพัฒนา หรือการขัดเกลาทางสังคมขั้นพัฒนามุ่งมั่น (developmental or secondary socialization) ซึ่งเป็นการฝึกฝนปัจเจกบุคคลเพิ่มขึ้นโดยใช้ หนึ่งกว่าการขัดเกลาทางสังคมขั้นพัฒนามุ่งมั่น การขัดเกลาทางสังคมขั้นการพัฒนาของผู้ใหญ่ เกิดจากฐานของการเรียนรู้เบื้องต้น (earlier socialization) และการเรียนรู้เบื้องต้นนี้เองที่สันนิษฐานว่า มีความบกพร่อง หรือขาดไปสำหรับผู้ที่ต้องใช้กระบวนการแทรกแซงทางพฤติกรรม ผู้ใหญ่ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงผู้กระเบิดบรรทัดฐานและถ่ายทอดความเชื่อถือบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

แนวความคิดของนักทฤษฎีการขัดแย้ง

การสรุปงานเขียนทางสังคมวิทยาเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคมของ Meier พบว่า การมองในทัศนะนักทฤษฎีการขัดแย้ง กำหนดแนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคมเป็น หัวข้อการศึกษา ไม่ใช่ปัญหา หรือการพิจารณาถึงเรื่องที่ว่า การควบคุมทางสังคมเป็นส่วนหนึ่ง นักคิดแนวการหน้าที่สนใจเกี่ยวกับผลของการควบคุมทางสังคม และผลอันเนื่องจากการ ควบคุมทางสังคมเกี่ยวข้องกับการคงอยู่ของระบบทางสังคมได้อย่างไร Meier กล่าวว่า นักคิด แนวการหน้าที่คำนึงถึง “ผลประโยชน์ในเชิงระบบ” (system interests) ส่วนนี้ตรงกันข้ามกับนัก

กิตติแนวการจัดແย়েংที่สันໄไปในเรื่องผลของการគານຄຸມທາງສັງຄົມຕ່ອບປັດເຈກນຸົກຄລ . ແລະການນຳ
ຫລັກ “ກາຮແສວງພາລປະໄຍ້ໜີໃຫ້ກັບຕ້ວເວົງ” ມາໃຊ້ໃນກາຮຄຸມທາງສັງຄົມໂດຍກຸ່ມນາງກຸ່ມ
ແນວຄິດນີ້ຢືດດື້ອແນວຄວາມຄິດໃນເວົງຢ່າງ ໂດຍຜູ້ທີ່ສາມາຮດໃຫ້ວິທີກາຮຄຸມທາງສັງຄົມນຳພຸດ
ປະໄຍ້ໜີໃຫ້ກັບຕ້ວເວົງ ກີ່ດື້ອວ່າເປັນຜູ້ມີອຳນາຈ ຊຶ່ງເປັນທຽບພາກທີ່ປະເມີນຄໍາມໄດ້ ຈຸດສັນໃຈຂອງ
ແນວຄິດເຊີງກາຮຈັດແຍ়েংເນັ້ນທີ່ກາຮລະເມີດຫຼື້ອີ່ຳຝັນບຣທັດສູານຂອງຜູ້ເບື່ອງເບື່ອນ ຊຶ່ງຕຽງກັນຂ້າມ
ກັບກາຮລະເມີດຂອງຄົນທົ່ວໄປແລະກາຮນີ້ປັບປຸງຕິດາມ (nonconformity) Meier ໃຫ້ສົມຜູານານວ່າ “ນັກ
ທຖນະຄູກີກາຮຈັດແຍ়েং” ໂດຍໝາຍຄື່ງ ກາຮຢືດດື້ອທີ່ກາຮມອງໃນເຫັນກາຮຕ່າງໆ (labeling perspective)
ແລະກາຮມອງໃນແນວໜັກທຖນະຄູກີມາຮກ໌ (Marxist perspective) ໃນາຂອນເບື່ອຕາວອກກາຮຄຸມທາງ
ສັງຄົມ ກາຮມອງທັງ 2 ແນວນີ້ ມີພື້ນຮູານສຳຄັງນາງປະກາຮຮ່ວມກັນ

1. ແນວຄິດໃນເຫັນກາຮຕ່າງໆ

ນັກສັງຄົມວິທີຍາບາງທ່ານ ດື້ອເອາວຳນາຈຂອງສັງຄົມທີ່ຕ່ອບປັດເຈກນຸົກຄລເປັນຜູ້ມີພຸດຕິກຣມ
ເບື່ອງເບື່ອນ ຊຶ່ງພາກເຂົາມອງກະຮບວນກາຮຕ່າງໆເປັນສິ່ງສຳຄັງໃນກາຮທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເຮັດວຽກ
ເບື່ອງເບື່ອນ ແນວຄິດເຊີງກາຮຕ່າງໆເຫັນນີ້ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມຂອງທຖນະຄູກີກາຮຕ່າງໆຫຼື້ອກາຮຕ່າງໆ (labeling theory)
ແນວຄິດເຊີງກາຮຕ່າງໆມີຈຸດສັນໃຈທີ່ກາຮຊັ້ນສັງຄົມກ່ອນໃຫ້ເກີດກາຮເບື່ອງເບື່ອນ ໂດຍກຳຫັນດ
ບຣທັດສູານ (ບາງສ່ວນກີ້ກີ້ ກົງໝາຍ) ແລະນຳບຣທັດສູານມາໃຫ້ສໍາຫັບກັດເລືອກປະເທນນຸົກຄລ
ໂດຍເຂົພາະ ໂດຍຜູ້ທີ່ໄມ້ຢືດດື້ອບຣທັດສູານນັ້ນ ກີ່ກາຮຕ່າງໆນ້າວ່າເປັນຜູ້ມີພຸດຕິກຣມເບື່ອງເບື່ອນ ກາຮ
ກັນພຸດຕິກຣມທ່ານກາຮສາມາຊັກຂອງສັງຄົມ ກ່ອນໃຫ້ເກີດ “ປົກລົງກິຈາກທາງສັງຄົມ” (social reaction)
ຊຶ່ງອູ້ໃນຮູບແບບຂອງກາຮຈັດ ອຳປັນ ກາຮຄ່ານາຕາ ກາຮເຍົ່າຍ ກາຮຕ່າງໆ (ຄວນຄຸມ) ຫຼື້
ກາຮນັກປັບປຸງເບື່ອນໆ ທີ່ຊຶ່ງຕື່ນີ້ໃຫ້ເກີດກາຮຍິນຍອມ ກາຮສັນໃຈຂອງນັກທຖນະຄູກີກາຮຕ່າງໆ
ແຕກຕ່າງຈາກນັກທຖນະຄູກີກາຮຕ່າງໆທີ່ຕຽງພຸດຕິກຣມທາງສັນໃຈເປັນຜູ້ມີພຸດຕິກຣມເບື່ອງເບື່ອນ

ເນື່ອສັງຄົມໂດຍຕ້ອບຕ່ອງກາຮພຸດຕິເບື່ອງເບື່ອນໂດຍຕ້ອບຕ່ອງກາຮຫ່າງແລະຕ່ອບຜູ້ກະທຳ
ພົດ ເປັນພລໃຫ້ນຸົກຄລນັ້ນກ່ອງຮູປປາມຂ້ອເທິກຈິງຂອງພຸດຕິກຣມເບື່ອງເບື່ອນ ກາຮເບື່ອງເບື່ອນມີ 2 ລັກຄະ
ກີ້ “ກາຮເບື່ອງເບື່ອນຂັ້ນປູ້ມູນກົມ” ແລະ “ກາຮເບື່ອງເບື່ອນຂັ້ນຖຸຕິກົມ” ກາຮເບື່ອງເບື່ອນຂັ້ນປູ້ມູນກົມ
ແສດງຄື່ງກາຮເປົ້າຍແປລງຮະເບື່ອນແບບແພນປະຈຳວັນ ຢີ້ອແບບແພນກາຮດຳນັນຈິວຕປະຈຳ
ວັນເພີຍເລັກນ້ອຍດື້ອເປັນກາຮປະພຸດຕິທີ່ລະເມີດບຣທັດສູານໃນຂັ້ນເຮັດວຽກ ຊຶ່ງອາຈມີສາຫຼຸມາ
ຈາກປັບປັບລາຍປະກາຮ ເປັນຕົ້ນວ່າ ແຮງກົດຕົ້ນຈາກກຸ່ມເພື່ອນ ຕ້ວອຍ່າງນຸົກຄລທີ່ສູນກໍລູ້ຈານ
ຄົງທີ່ມີຄນອົ່ນຫຍືນຍື່ນໃຫ້ ກີ່ດື້ອວ່າເປັນກາຮເບື່ອງເບື່ອນຂັ້ນປູ້ມູນກົມ ກາຮເບື່ອງເບື່ອນຂັ້ນຖຸຕິກົມ ເປັນ
ພລມາຈາກປົກລົງກິຈາກໂດຍຕ້ອບຂອງສັງຄົມຕ່ອງກາຮປະພຸດຕິເວົ່າງແຮກ ນອກຈາກນີ້ ຍັ້ງໃຫ້ກຳນົດປັດເຈກນຸົກຄລ
ວ່າຜູ້ຫຼັງຫຼືຜູ້ໜ້າ ກາຮຕ່ອບສັນອອງຂອງສັງຄົມມັກເກີດໄມ້ເສມອກາກກັນ ແລະທຳໄຫ້ສັກດີສັບລົດຕໍ່າ

ลงไป ก่อให้เกิดความขมขื่น การดอนตัว และในที่สุดการเบี่ยงเบนเป็นวิถีการดำเนินชีวิต ที่อาจจะเป็นผลปรากฏออกมายາหหลัง ในลักษณะเช่นนี้ ความพยายามของสังคมที่จะควบคุม พฤติกรรมเบี่ยงเบน อาจจะข้อนอกลับแต่เน้นไปสู่พฤติกรรมที่ถูกตราหน้า (ให้เกิดความอับอาย เสื่อมเสีย) เพิ่มมากขึ้น (stigmatized behavior) เช่นการถูกติตราว่าเป็นเกย์ อาชญากร คนติด สุรา หรือจิตวิปลาส และการลงโทษสำหรับพฤติกรรมดังกล่าว เป็นคันให้ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ต้องเปลี่ยนแปลงแบบแผนการดำเนินชีวิตของเข้าอย่างสูง เป็นการเบี่ยงเบนขั้นทุติภูมิ (Broom and Selznick, 1980 : 187)

การตีตราและการควบคุมทางสังคม

ตัวแทนการควบคุมทางสังคมต่างๆ เป็นต้นว่า ตำรวจ ศาล และสถาบันเกี่ยวกับ โรคจิต สามารถคัดเลือกหรือจำแนกประเภทบุคคลตามกฎระเบียบที่เป็นทางการ กระบวนการนี้จะยุ่งยากมากกว่าการนับหรือการบันทึกพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างง่าย ๆ ระบุนัยการของตัวแทนการควบคุมทางสังคมมักตัดสินว่า พฤติกรรมเฉพาะได้บ้างที่ควรจัดประเภทเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้หรือไม่ มีขั้นตอนมากน้อยระหว่างหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในเรื่องการทำผิดกฎหมาย และการตีตราอย่างเป็นทางการแก่ผู้ทำผิดกฎหมาย และปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อการตัดสินของตัวแทนการควบคุมทางสังคม

เปรียบเทียบเด็กผู้ชายจากชุมชนแอดอคกับเด็กผู้ชายที่เป็นชนชั้นกลาง ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดทางกฎหมายอย่างเดียว กัน เด็กผู้ชายจากแอดอคสัมภានมีโอกาสเดี๋ยวในวิธีการแต่ละขั้นตอน หากพวกราบเร้าถูกตั่งใจขึ้น โอกาสที่จะถูกนำไปขังสถานีตำรวจนิ้ออยกกว่า หากพวกราบเร้าถูกนำไปสถานีตำรวจนิ้อกนิ้มที่จะถูกของชำรุดน้ำอยกว่า และแม้แต่การพิพากษาลงโทษ และการลงโทษก็มีน้อยกว่า สิ่งสำคัญสำหรับความแตกต่างคือธรรมชาติของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่และบุชคน ถ้าเจ้าหน้าที่รู้สึกว่าบุชคนการพต่ออำนวยอันชอบธรรมของตำรวจนิ้อกนิ้ม แนวโน้มจะปฏิบัติตัวไปตามปกติมากกว่าครอบครัวชั้นกลางนี้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเดี๋ยว ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ปรึกษาทางกฎหมาย หรือสามารถนำมุตรชาญเข้าไปเรียนในสถาบันเอกชน เป็นต้นว่าโรงเรียนประจำ อิทธิพลของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด จะช่วยลดโอกาสที่จะถูกตัดสินว่ากระทำการได้

2. แนวความคิดของนักทฤษฎีมาร์กซ์ : กิจธุระหรือการประกอบการทางศีลธรรมมโนทศน์ว่าด้วยกิจธุระหรือการประกอบการทางศีลธรรม (moral enterprise) เป็นจุดตั้งต้นสำหรับนักคิดแนวมาร์กซ์ในปัจจุบัน Ian Taylor (1982) (อ้างถึงใน Stebbins, 1987 : 325) ได้กล่าวว่า ในสังคมยังมีบุคคลซึ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตัวเองและมีอำนาจ ประธานให้

คนอื่น ๆ ในสังคมคิดและปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน และเป็นบุคคลที่กังวลน้อยมากเกี่ยวกับการที่คนอื่น ๆ จะมีความเห็นต่ออยุธยาธิการควบคุมของเข้าอย่างไร วิธีเดียวที่่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงความไม่ยุติธรรมนี้ คือ การกระจายอำนาจภายในสังคมเสียใหม่;

“ความขัดแย้งสุดท้ายในเรื่องผลประโยชน์ระหว่างผู้ที่หาเลี้ยงชีพโดยอาชญากรรม กำลังแรงงานและความคิดให้กับเจ้าของที่เป็นนายทุน การที่จะยึดถือทฤษฎีซึ่งเชื่อมโยงผลประโยชน์ทางสังคมกับโครงสร้างทางสังคม ต้องยอมรับว่าจิตใจไม่ได้เปลี่ยนโดยอาชญากรซักนุง (หรือโดยการถือเสียงข้างมากตามแบบประชาธิปไตย) แต่โดยสถานการณ์บังคับ (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมภายไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคม”

แนวคิดเชิงมาร์กซ์เน้นเรื่องเกี่ยวกับผู้มีอำนาจในสังคมซึ่งเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา จริยธรรมและคำจำกัดความว่าอะไรถูกผิด โดยผู้มีอำนาจของสังคมไม่คงที่แล้วแต่บุคคล และโครงสร้างของสังคม การศึกษาว่าการกระทำล่วงละเมิดทางจริยธรรม ทำให้เกิดความสำนึกร่วมกันที่จะทำสิ่งถูกต้องได้อย่างไร ก่อให้เกิดแบบแผนการต่อต้าน ซึ่งนำไปอธิบายบวนการเพื่อความถูกต้องทางศีลธรรม (moral crusades) การอธิบายเช่นนี้ขาดหายไปในแนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคมตามทัศนะของนักทฤษฎีการตติรา

นักคิดแนวมาร์กซ์ปัจจุบันที่ศึกษาการเบี่ยงเบนและการควบคุมทางสังคมจะอ้างตัวเองเป็นนักอาชญาวิทยาหัวรุนแรงหรือ “แทรกวิสต์” (radical criminologists) ซึ่งในบรรดาตนักอาชญาวิทยาหัวรุนแรงดังกล่าวมี Ian Taylor และ Richard Quinny เป็นผู้กระตุ้นให้มีการนิยามการกระทำผิด (อาชญากรรม) ในเชิงมนุษยธรรมแทนที่คำนิยามที่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งใช้ปฏิบัติอยู่ก่อน ในทัศนะของนักทฤษฎีดังกล่าว กฎหมายควรให้คำนิยามในเชิงมนุษยธรรม (หรือที่แสดงออกโดยทำทีที่เห็นแก่ผลประโยชน์ของมนุษย์เป็นที่ตั้ง) ว่า yutิธรรมหรือไม่ yutิธรรม กฎหมายควรจะอยู่บนฐานของมาตรฐานที่ทัดเทียมกันหรือมีความเสมอภาคกันทั่วทั้งสังคมและการเมืองสำหรับทุกคน (egalitarian standards) คำจำกัดความดังกล่าว น่าจะเป็นงานที่แท้จริงของระบบกฎหมาย ซึ่งการยกมาพูดเป็นเรื่องเด่น โดยที่ให้เห็นชัดถึงการรวมกลุ่มของผู้มีอำนาจและอภิสิทธิ์ต่าง ๆ

ด้วยวิธีเช่นนี้ ปัจจุบันบุคคลจะได้รับสิทธิ์ก่อนให้อัญเชิญสถาบันของสังคม นักอาชญาวิทยาหัวรุนแรงกล่าวว่า ในเมื่อกฎหมายเกี่ยวกับการทำความผิดสมัยใหม่ได้รับการกระตุ้นทางการเมือง ก็ควรจะเลิกล้มที่จะสร้างแนวทางเพื่อให้อดหนต่อความแตกต่างอย่างกว้างขวางมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ท้ายที่สุดนักอาชญาวิทยาหัวรุนแรงได้รับการสอนให้หลีกเลี่ยงที่จะรับบทบาทผู้นำ ซึ่ง-extenaiให้ทำหน้าที่ประสานระบบความยุติธรรมทางด้านอาชญากรรมปัจจุบัน

พากເຫຼາຈຸກກະຕຸນໄຟ້ວ່າມີດຳເນີນການຕ່ອງສູ້ທາງການເນື້ອງຕ່ອງໄປ

ສາරະສຳຄັຜູປະກາຮນໍ້າຂອງແນວຄົດເຊີງກາຮນໍ້າທີ່ແລກມອງໃນເຊີງກາຮນໍ້າແບ່ງວ່າດ້ວຍເຮື່ອກາຮນໍ້າຄົມທາງສັງຄົມ ຄື່ອ ກວມສັນໃຈເກີ່ວກັນບຣທັດຫຼານທາງສັງຄົມ (ໄດ້ແພະອຍ່າງຍິ່ງຄື້ອກມູ່ນາຍ) ສໍາຫັນນັກທຸ່ມກົງກາຮນໍ້າທີ່ ປັ້ນທາກົກຄື້ອກຕ້ອງກາຮອ້ນຍາຍວ່າປະເທດກົດໜີມາຢືດຄື້ອນບຣທັດຫຼານທາງສັງຄົມໄດ້ອ່າຍໆໄວ ສ່ວນນັກທຸ່ມກົງກາຮຕື່ຕາ ປັ້ນທາກົກເພື່ອຕ້ອງການເປີດເພີຍວ່າການປະກອນກາຮທາງສຶກສຽນດຳເນີນໄດ້ອ່າຍໆໄວ ແລກປະກອນກາຮທາງຈີຍຮຽນອະໄໄນບ້າງທີ່ມີຜົດຕ່ອງຜູ້ມີພຸດຕືກຮຽນເບິ່ງເບີນ ສໍາຫັນນັກອາຈຸນວິທາຫ້ວຽນແຮງແນວມາຮັກໜີ້ ປັ້ນທາກົກເພື່ອອ້ນຍາຍກວມໄໝບຸດືຮຽນຂອງບຣທັດຫຼານດັ່ງກ່າວແລກຕ້ອງການເສັນອນບຣທັດຫຼານທີ່ເຫັນແກ່ມຸນຸຍີຮຽນມາກັ້ນ ມາແຫນບຣທັດຫຼານທີ່ໄໝມີກວມຍຸດືຮຽນ

ການກວບຄຸມທາງສັງຄົມແຕະສົມ ລາຍລະອຽດ

ດັ່ງໄດ້ກ່າວມາແລ້ວວ່າ ການກວບຄຸມທາງສັງຄົມໄໝໄດ້ເປັນສັບສົນ ແຕ່ເປັນກະບວນກາທີ່ຢືດມີນີ້ໃນສັບສົນທຸກສັບສົນຂອງສັງຄົມ ການຂັດເກລາທາງສັງຄົມ ການແທກແໜງທາງດ້ານກວມປະພຸດຕື່ມີເປີດແປ່ງແປ່ງ ຜູ້ຝ່າສືນບຣທັດຫຼານ ແລກຖອບ ບໍລິກິ່ງກວມເຂົ້ອຄື້ອຕ້ອນບຣທັດຫຼານແລກຄ່ານິຍມທີ່ໄດ້ຮັບກາຍອມຮັບໃນສັງຄົມ (resocialization) ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົດດັ່ງກ່າວ ການທີ່ບຸກຄົດຮັບບຣທັດຫຼານເຈົ້າໄປເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວຕານ ແລະປົງປັບຕົມບຣທັດຫຼານນັ້ນ ຈຸ່ອ ອັນຕຽນຍ້ອງ (internalization) ກາຍບົນຍອມປົງປັບຕົມ (compliance) ແລກການນັ້ນມີໃຫ້ (ກາລົງໂທຍແລກການໃຫ້ຮ່ວງວັດ) (sanctioning) ກີ້ຄື້ອກກະບວນກາຮ 5 ປະເທດ ທີ່ກ່າວປົງປັບຕົມໃນແຕ່ລະສັບສົນ ເພື່ອໃຫ້ການກວບຄຸມທາງສັງຄົມບຣຖຸພັດສໍາເລົງໃນສັງຄົມກ່ອນອຸດສາຫກຮົມ ກະບວນກາຮເຫດ່ານີ້ສາມາດທຳໃຫ້ບຣຖຸພັດສໍາເລົງໄດ້ໂດຍຜ່ານກາສື່ອສາຮທີ່ເພີ້ມຍຸ້ນຫຼາກນໍ້າກັນຫຼັງທີ່ເຫັນຫຼາກນໍ້າເຫັນຕາກັນ (face-to-face communication) ເປັນຕົ້ນວ່າ ການຊັບຊັບນິນທາ ແລກເຍາະເຍັ້ນຄາກຄາງ ໃນສັງຄົມອຸດສາຫກຮົມກາປົງປັນພັນຮູ້ໂດຍຕຽງຮ່ວ່າງປົງເຈັກບຸກຄົດທັງໝາດໃນສັງຄົມ ຍ້ອມເປັນໄປໄໝໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ການກວບຄຸມທາງສັງຄົມຈະສໍາເລົງໄດ້ກີ້ໂດຍຜ່ານມຕິມຫາຜົນແລກສ້ອມລາຍລະອຽດ

ສ້ອມລາຍລະອຽດໃນການໃຫ້ເປັນວິທີການກວບຄຸມທາງສັງຄົມ ໂດຍການກວບຄຸມເຈຕົນຄົດຂອງບຸກຄົດ (attitude control) ເປັນການສ້າງເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນການຮັກງົງໃໝ່ມຸນຍົງເກີດທັກນົກຕື່ການເຂົ້ອຕາມທີ່ປ່ອງການ ການສ້າງຄົດທີ່ກ່າວປົງປັບຕົມໃຫ້ແກ່ບຸກຄົດ ນາກໄໝພິຈາລະນາບທາຫອງກອບກັວ ສັບສົນກາຮສຶກສາ ແລະສັບສົນຄາສານາແລ້ວ ໃນສັກພົມປົງຈຸບັນ ຢ້າເງົາພິຈາລະນາໃຫ້ດີຈະເຫັນວ່າເຈຕົນຄົດຂອງການເຫດ່ານີ້ສໍາເລົງໃນສັງຄົມ ສ້ອມລາຍລະອຽດໃນການກວບຄຸມທາງສັງຄົມໄດ້ກີ້ໂດຍຜ່ານກາສື່ອສາຮທີ່ເພີ້ມຍຸ້ນຫຼາກນໍ້າກັນຫຼັງທີ່ເຫັນຫຼາກນໍ້າເຫັນຕາກັນ (face-to-face communication) ເປັນຕົ້ນວ່າ ການຊັບຊັບນິນທາ ແລກເຍາະເຍັ້ນຄາກຄາງ ໃນສັງຄົມອຸດສາຫກຮົມກາປົງປັນພັນຮູ້ໂດຍຕຽງຮ່ວ່າງປົງເຈັກບຸກຄົດທັງໝາດໃນສັງຄົມ ຍ້ອມເປັນໄປໄໝໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ການກວບຄຸມທາງສັງຄົມຈະສໍາເລົງໄດ້ກີ້ໂດຍຜ່ານມຕິມຫາຜົນແລກສ້ອມລາຍລະອຽດ

สร้างขึ้นแล้วถ่ายทอดมาสู่ประชาชนทั่วสัน্ন เผื่องะฉะนัน สื่อมวลชนจึงมีบทบาทอย่างสำคัญในการควบคุมทางสังคม โดยวิธีการปลูกฝังเจตนาด้วยบุคคลนั่นเอง ซึ่งแต่ละประเทศก็ย่อมมีบทบาทมากน้อยแตกต่างกันไป (เสถียร, 2525 : หน้า 110-111)

สื่อมวลชนกับตัมมานะ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า สื่อมวลชนนั้นมีบทบาทต่อมตัมมานะโดยตรงและโดยอ้อม การเกี่ยวข้องโดยทางอ้อม สื่อมวลชนมีบทบาทในการให้ข่าวสารและความคิดเห็นซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในเรื่องทั่วไป และเรื่องราวทางการเมือง การที่ประชาชนได้รู้ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟัง จากการเสนอข่าวของสื่อมวลชน จะก่อให้เกิดเป็นหศนะใหม่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้แต่ละบุคคล ในขณะเดียวกัน นอกจากการให้ความรู้เพิ่มเติมแล้ว สื่อมวลชนยังมีบทบาทเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และความคิดเห็นของบุคคลได้ด้วยเช่นกัน

บทบาทของสื่อมวลชนต่อมตัมมานะโดยทางตรงนั้น เกิดขึ้นในลักษณะที่สื่อมวลชนเป็นผู้กระตุ้นให้คนแสดงความคิดเห็นต่อประวัติศาสตร์และทั้งหมด พร้อมกันนั้นก็ช่วยเผยแพร่ข้อเสนอของบุคคลหรือองค์กรที่แสดงออกตัวปัจจุบันของส่วนรวมให้ขยายตัวออกไปสู่ประชาชนทั่วไป ความคิดเห็นหรือข้อเสนอใดจะถูกยกเป็นมติมตัมมานะนั้น ปัจจัยสำคัญคือต้องอาศัยสื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ข่าวสารให้มีข้อมูลกว้างออกไป ทำให้เกิดกลุ่มความคิดเห็นเชิงสาธารณะ โดยทั่วไป (Public) นั้น หากไม่มีสื่อมวลชนแล้ว มติมตัมมานะจะเกิดขึ้นโดยยาก ในสถานการณ์ปัจจุบัน บทบาทของสื่อมวลชนจึงเป็นตัวการสำคัญที่ "...จะเป็นผู้ป้ำประกาศให้คนทั่วไปได้สำนึกร่วมมาตรฐานชีวิต เศรษฐกิจหรือการเมืองที่มีอยู่ในขณะหนึ่งจะได้นั่งยังไม่ได้พอสมควรที่จะปรับปรุงให้สูงขึ้น การป้ำร้องขอสื่อมวลชนนี้หากมีประสิทธิภาพพอจะก่อให้เกิดความรู้สึกทั่วไปว่ามีความต้องการร่วมกันในอันที่จะยกมาตรฐานของประเทศจากที่เป็นมา ซึ่งในที่สุดผู้นำหรือกลุ่มผู้นำก็จะต้องถูกแรงกดดันของมวลชนทางตอนสนองต่อความต้องการนั้น..." ความต้องการร่วมกันนี้จะหล่อหลอมตัมมานะ

จากการพิจารณาบทบาทของสื่อมวลชนแล้ว พอสรุปในส่วนที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับตัมมานะได้ 2 ลักษณะ คือ

1. ความสัมพันธ์โดยทางตรง หมายถึง สื่อมวลชนเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดมติมตัมมานะหรือกลุ่มความคิดเห็นต่อปัจจุบันให้ปัจจุบันนั่นเริ่มต้นแต่กลุ่มแกนนำเด็กไปสู่ประชาชนทั่วไป ความคิดเห็นหรือข้อเสนอใด จะเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไปนั้นต้องอาศัยบรรดาสื่อมวลชนทั้งหลายช่วยเผยแพร่ให้กว้างขวางออกไป นอกจากราชสื่อมวลชนยังมีบทบาทโดยตรงต่อการหันเหหรือเปลี่ยนแปลงมติมตัมมานะด้วยเหมือนกัน ความพยายามในการที่จะหันเห

มติมหาชนก็โดยการเสนอข่าวและความคิดเห็นแก่ประชาชนนั่นเอง เมื่อประชาชนเปลี่ยน-แปลงความคิดเห็นย่อมมีผลต่อมหาชนหรือกลุ่มความคิดเห็นที่แสดงออกต่อประเด็นต่าง ๆ ในแต่ละช่วงด้วย (เสถียร, 2525 : หน้า 113-114)

2. ความสัมพันธ์โดยทางอ้อม หมายถึง สื่อมวลชนได้มือที่พิเศษต่อการกำหนดหรือหล่อหลอมทัศนะและความคิดเห็นของประชาชนโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้จากการรับข่าวสารและความคิดเห็นจากสื่อมวลชนทั่วหลาย ขณะเดียวกันสื่อมวลชนยังสามารถเปลี่ยน-แปลงทัศนะและความคิดเห็นของบุคคลได้ด้วย การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นหรือทัศนะที่มีอยู่เต็มเป็นผลจากการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้นรวมทั้งการอุกรักษากุญแจและชี้นำความคิดเห็นที่สื่อมวลชนเสนอมา

มติมหาชน (public opinion)

มหาชน (public) เป็นการรวมกลุ่มที่เกิดจากความสนใจร่วมกันต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง การรวมตัวมีลักษณะชั่วคราว เพราะจะนั่น ขนาดหรือองค์ประกอบของกลุ่มจะเปลี่ยนแปลงไปตามประเด็นที่เกิดขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นไปในลักษณะ “ขาดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันทั้งหมด” และมีการแบ่งความหมายของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยใช้ดุลยพินิจที่แตกต่างกันไป จนอาจมีความสัมพันธ์แบบที่ขัดแย้งกันได้เสมอ การถกเถียงและโต้แย้งกันจะช่วยเพิ่มโอกาสในการใช้ความรู้ความสามารถ (ใช้ปัญญา) และตระหนักรู้ในความเป็นตัวของตัวเองได้มากยิ่งขึ้น

ลักษณะของมหาชน เป็นกลุ่มของบุคคลที่มีผลประโยชน์ทางประการร่วมกัน อาจประกอบด้วยบุคคลที่อยู่ในราชบัลลังก์ ไม่มีอำนาจแต่เป็นบุคคลที่มีอำนาจ จำนวนอาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ได้ เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป ลักษณะของการรวมกันจึงไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน (เสถียร, 2525 : หน้า 41-42)

มติมหาชน (public opinion) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มต่อปัญหาหรือประเด็นที่เกิดขึ้นแล้วมีผลกระทบกระเทือนต่อภาระสาธารณะหรือผลประโยชน์ของส่วนรวม เพราะฉะนั้น มติมหาชนจึงเป็นความคิดเห็นที่ไม่เกี่ยวกับปัญหาส่วนบุคคล หากแต่เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนสาธารณะ (เสถียร, 2525 : หน้า 61)

ความหมายของมติมหาชนตามพจนานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน คือ ความคิดเห็นเฉพาะ หรือท่าทีของคนกลุ่มใหญ่ที่มีต่อประเด็นสำคัญ ๆ ของสังคม โดยหลักการแล้ว มติมหาชนขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นเรื่องของการวิเคราะห์และการใช้เหตุผล แต่บางครั้งก็มีอารมณ์เข้าไปประกอบด้วย เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในรูปพฤติกรรมผู้ชน เช่น การเดินขบวน การชุมชน และขบวนการทางสังคม อาจเป็นการแสดงออก

อย่างหนึ่งของมติมหาชนก็ได้ หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง อาจก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่เป็นพฤติกรรมผุ่งชนขึ้นมา ก็ได้ เช่น ประเด็นเกี่ยวกับภัยธรรมชาติของอาชุนนิวเคลียร์ อาจทำให้มีการตั้งขบวนการเพื่อป้องกันการทดลองอาชุนนิวเคลียร์ขึ้น นอกจากนี้ มหาชนสามารถมีมติเกี่ยวกับความมุ่งหมายในเรื่องผลประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้สมควรรับเลือกทางการเมือง แฟชั่น เกี่ยวกับเสื้อผ้า ความชอบในเรื่องอาหาร รายการโทรทัศน์ หรือการกระทำการของคนอื่น ๆ ฯลฯ

มติมหาชนสามารถควบคุมพฤติกรรมได้อย่างไร? ในทศวรรษของเดอเริ่กเมียร์ เขากล่าวว่า มนติมหาชนเป็นองค์ประกอบของความรู้สึกผิดชอบร่วมกันในสังคม หรือกลุ่มย่อยของสังคม ดังนั้น มนติมหาชนจึงมีอิทธิพลบังคับการกระทำการของสมาชิกของมหาชน ตัวอย่าง หากเราสร้างเพื่อนของเรางานวนมากทัดด้านการสูบกัญชา เราเก็บมักจะปฏิเสธสิ่งดังกล่าวด้วย สื่อมวลชนสามารถเป็นมนติมหาชน โดยกำหนดความสนใจไปที่ประเด็นต่าง ๆ ซึ่งสาธารณะหรือมหาชนจะหันมาสนใจภายหลัง ผู้นำความคิดบางคนสามารถเผยแพร่ความคิดไปสู่มหาชนได้โดยผ่านสื่อถูกทาง

อิทธิพลของสื่อถูกทาง (The media's influence)

สื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์) ช่วยควบคุมพฤติกรรม โดยการจัดหาความคิดและข่าวสาร ซึ่งทำให้สมาชิกของสังคมเกิดความนึกคิด (gap) เกี่ยวกับคน กลุ่ม และเหตุการณ์ภายในขอบเขตของการดำเนินชีวิตทางสังคมที่ยอมรับเป็นสถาบัน ดังได้กล่าวมาแล้วว่าบางครั้งผู้นำมนติมหาชนเองก็ใช้สื่อถูกทางเพื่อส่งแนวความคิดต่อไปยังสาธารณะ สื่อมวลชนในฐานะที่เป็นผู้จัดหาความคิดและข่าวสาร ต้องรับผิดชอบกับความอดติ ตัวอย่างเช่น วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ได้แสดงภาพพจน์ของผู้หญิงในทิศทางที่บิดเบือนเพื่อเน้นหนักไปด้านใดด้านหนึ่ง และมีเป้าหมายในเรื่องทางเพศ เมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลของการถ่ายภาพยนตร์ในฮอลลีวูด (Hollywood) ที่ส่งเสริมความฝันของผู้หญิงสาวจำนวนมากซึ่งมุ่งหวังจะเป็นดาราภาพยนตร์ขึ้นชื่อ มีชื่อเสียง และร่ำรวย

Holz และ Wright (1979 : 208–210) (อ้างถึงใน Stebbins, 1987 : 327) สรุปการศึกษาจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการที่สื่อมวลชนก่อให้เกิดผลต่อประชาชน มีเครื่องชี้ว่า ประชาชนโดยทั่วไปจะพึงพาสื่อถูกทางหลายประเภท เพื่อให้ได้ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และมนติมหาชน เรื่องใหม่ ๆ สามารถชี้แนะประชาชนในการเสนอความคิดเห็นของพวกเขาระหว่างที่เป็นจุดรวมความสนใจและช่วยในการตัดสินใจว่าควรจะแสดงความคิดเห็นได้เมื่อใดและที่ไหนบ้าง และยังไปกว่านั้นความนึกคิดของเหล่าประชาชนเกี่ยวกับความสำคัญของประเด็น หรือเหตุการณ์นั้นอยู่กับปริมาณพื้นที่ชุมชนที่สื่อการโฆษณาไปถึง และสามารถได้รับข่าวในหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์

แต่สื่อกลางในอเมริกาเหนือ จะเน้นในกิจการทางธุรกิจเป็นหลัก ซึ่งมีเป้าหมายเพิ่มขึ้นประการหนึ่ง คือ พยายามครอบคลุมประเด็นปัญหาและเหตุการณ์ต่าง ๆ หากเป็นไปตามสื่อกลาง ส่วนใหญ่ที่สำคัญ ก็ถือเป็นประเด็นหรือเหตุการณ์ซึ่งประชาชนควรรู้ ข่าวสารก็มีความสำคัญ แต่ควรยอมรับว่าเป้าหมายอีกประการหนึ่งของสื่อกลางปัจจุบัน ก็คือเพื่อให้ความบันเทิงแก่ประชาชน การได้รับความบันเทิง และในขณะเดียวกันก็แสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นและเหตุการณ์ที่สำคัญ อาจกล่าวเป็นเป้าหมายที่ขัดแย้งกัน

ฮอลล์ และ ไรท์ อธิบายถึงงานวิจัยที่ศึกษาในอังกฤษ เวลส์และสกอตแลนด์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนทำให้ประชาชนสามารถเข้าใจโลกภายนอกตัวเขา สื่อกลางน่าจะเป็นแหล่งข่าวสารเพียงแหล่งเดียวซึ่งประชาชนเกิดความคิดเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและเหตุการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งดังกล่าว ยกตัวอย่าง ประชาชนในอเมริกาเหนือจะรู้เกี่ยวกับกิจกรรมของเงินคอมมิวนิสต์ได้ยาก หากปราศจากเรื่องราวใหม่ ๆ ในหนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ สื่อกลางที่แตกต่างกันย่อมแสดงแนวความคิดที่แตกต่างกัน และข้อเท็จจริงและของจริงซึ่งได้ถูกเปิดเผยเป็นเพียงข่าวสารซึ่งสามารถจัดหามาให้กับคนส่วนมากได้

เก้าโครงและสรุป

บทนำ

การควบคุมทางสังคมไม่ได้เป็นสถาบัน แต่เป็นกระบวนการที่ปรากฏในทุกสถาบัน แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมทางสังคม

การมองปัญหาเชิงสถาบันว่าด้วยการควบคุมทางสังคม 2 แนว มืออิทธิพลเหนือการศึกษาในช่วง ค.ศ. 1950–1959 คือ แนวคิดของนักทฤษฎีการหน้าที่ และแนวคิดของนักทฤษฎีการขัดแย้ง

การมองในทัศนะของนักทฤษฎีการหน้าที่

แนวความคิดที่สำคัญของนักคิดเชิงการหน้าที่ ก็คือ การควบคุมทางสังคมไม่เพียงพอยู่ในบางครั้ง ดังนั้น พากษาจึงเห็นว่า ความไม่เพียงพอนี้เอง นำไปสู่การละเมิดหรือฝ่าฝืนบรรทัดฐาน การมองในทัศนะของนักทฤษฎีการหน้าที่ สรุปภายใต้ 3 หัวข้อ คือ ช่วง วิธี และประเภทต่าง ๆ

ก. ช่วงเวลา : ค่านิยมและการบังคับใช้

สังคมในฐานะส่วนรวมทั้งหมด หรือส่วนที่มีอิทธิพลของสังคม ให้คุณค่ากับแบบแผนการกระทำและความคิดบางอย่าง และความสอดคล้องที่ประสานกันของแบบแผนหนึ่งกับแบบแผนอื่น ค่านิยมส่งเสริมให้มีการใช้การบังคับใช้โดยเฉพาะ การบังคับใช้คือการรักษา จูงใจพฤติกรรมของบุคคล การเยาะเยี้ยและการตัดออกจากร่วมสมาคม (การคว่ำบาตร) ก็ถือว่า เป็นการบังคับใช้

ข. แนวทาง : ปฏิฐานและนิสัย

เมื่อคนเราถูกคุกคามด้วยการเบี่ยงเบนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ก็ต้องเผชิญกับการบังคับใช้เชิงปฏิฐานหรือการบังคับใช้เชิงนิสัย การบังคับใช้เชิงปฏิฐานมักจะสำเร็จได้โดยผ่านกระบวนการรับเอาค่านิยมเข้าไว้ในตัวบุคคลและปฏิบัติตามค่านิยมนั้น ๆ การบังคับใช้เชิงนิสัย จะบรรลุผลโดยผ่านการยินยอมตามค่านิยม

1. อันตรานัย (internalization) คือการมีนิสัยชอบปฏิบัติตามบรรทัดฐาน อาศัยกระบวนการ internalization ทำให้คนส่วนมากจะแสดงพฤติกรรมตามค่านิยมอย่างเคร่งครัด และพฤติกรรมจะสัมพันธ์กับบรรทัดฐานเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าจะไม่ใช่ทั้งหมด และคนเราจะมีการควบคุมภายในตนเอง (self-regulation)

2. การยินยอมปฏิบัติตาม (compliance) การควบคุมทางสังคมจะเป็นเชิงนิสัย สำหรับปัจจัยนี้และกลุ่มบางกลุ่มที่ฝ่าฝืนบรรทัดฐาน ซึ่งต้องนำวิธีการบังคับมาใช้บังคับให้เกิดการยินยอมตามค่านิยมของส่วนที่มีอิทธิพลเหนือกว่าของสังคม บุคคลที่ประณญาจะเป็นผู้ละเอียดบรรทัดฐานจะถูกบังคับให้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานที่ถูกต้องทางศีลธรรมซึ่งอาจเป็นปฏิเสธไม่ใช่ เพราะเหตุที่ต้องมีการสัญญาสูงอันเนื่องจากผลของการปฏิเสธ แต่เป็นเพราะต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการบังคับใช้เชิงนิสัยซึ่งเป็นเหตุจูงใจให้พากษาปฏิบัติตามกฎระเบียบทางสังคม

ก. ประเภท : ทางการและไม่เป็นทางการ

การควบคุมทางสังคมประเภททางการ จะถูกประมวลกำหนดรายการและรวมรวมหรือวางแผนไว้ ประเภทที่ไม่เป็นทางการ จะไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน และไม่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร ปราศจากการกำหนดไว้ในกฎหมายบังคับ การกำหนดรายการ หรือการรวมรวมให้เป็นระเบียบ

ก. ความล้มเหลวในการควบคุมทางสังคม

การเป็นผู้เลื่อนล้อยแบบเกเรเป็นทุกรกร (delinquent drift) : วัยรุ่น และผู้ใหญ่ร่วมกันล้มสาวนางคนหงษ์และชาย มักล้มเหลวที่จะสร้างความผูกพันเชิงจริยธรรมที่เข้มแข็งไม่ว่าจะเป็นความผูกพันกับเอกลักษณ์และบรรทัดฐานตามธรรมเนียมหรือเอกลักษณ์และบรรทัดฐานที่เปลี่ยน พากษาจึงเลื่อนล้อยอยู่ระหว่างโลกทั้งสอง การยืนหยัดอยู่ร่วมกับเพื่อนได้ดีในกลุ่มทุกรกรมีความสำคัญต่อสมาชิกของกลุ่มแต่ละคน

ก. resocialization

ตามแนวคิดเชิงการหน้าที่ สมาชิกของสังคมซึ่งล้มเหลวที่จะเป็นผู้ที่รับการขัดเกลาทางสังคมแล้ว สมควรที่จะต้องได้รับกระบวนการ resocialization ซึ่งก็คือโกรกการ

แทรกแซงทางพฤติกรรม โดยมีเป้าหมายที่จะปลูกฝังหรือชูตัวใหม่ด้วยค่านิยมที่ได้รับการขอนรับ ทัศนคติ และความสามารถเข้าไปอยู่ในความคิดของผู้ลักษณะเดิมรัหัสดาน เช่น โครงการขัดเกลาความประพฤติของอาชญากรในเรือนจำฯลฯ

การมองในทัศนะของนักทฤษฎีการขัดแย้ง (conflict perspective)

แนวคิดเชิงการขัดแย้งมุ่งสนใจเกี่ยวกับผลของการควบคุมทางสังคม โดยคำนึงถึงผลต่อปัจจัยบุคคล มีความสนใจเกี่ยวกับการใช้หลัก “แสงไฟผลประโยชน์ให้แก่ตัวเอง” ในการควบคุมทางสังคมของกลุ่มนางกลุ่มการมองในแนวนี้ยึดถือแนวคิดเกี่ยวกับอำนาจอย่างมาก

1. แนวคิดในเชิงการตีตรา (the labeling perspective)

การมองในเชิงการตีตรา เน้นวิธีที่สังคมก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยกำหนดบรรหัสดานและนำเสนอบรรหัสดานนั้นมาใช้คัดเลือกประเภทบุคคลโดยเฉพาะ บุคคลที่ไม่ยึดมั่นตามบรรหัสดาน จะถูกตราหน้าว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งประกอบด้วยการเบี่ยงเบนขันปฐมภูมิและการเบี่ยงเบนขันทุติภูมิ

2. แนวความคิดของนักทฤษฎีเชิงมาร์กซ์ (the Marxist perspective)

นักคิดแนวมาร์กซ์ จะสนใจเกี่ยวกับธุรกิจหรือการประกอบการทางจริยธรรม (moral enterprise) โดยที่พวกร阐明องเห็นว่า “ความไม่ยุติธรรม” สามารถล้มล้างได้ด้วยการกระจายอำนาจภายในสังคมเดียวกัน นักคิดแนวมาร์กซ์ ที่ศึกษาการเบี่ยงเบนและการควบคุมทางสังคม จึงตัวเองเป็นนักอาชญาวิทยาหัวรุนแรงหรือแหกว้าง (radical criminologists)

การควบคุมทางสังคมและสื่อมวลชน

สื่อมวลชนมีผลต่อการควบคุมทางสังคม

1. น่าเชื่อ หมายถึง มวลรวมของประชาชนโดยทั่วไปที่เห็นว่าพวกร้ายอาจได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ ดังนั้น พวกร้ายจึงพยายามที่จะแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ให้มากขึ้นด้วยความตั้งใจที่จะให้เข้าใจดีขึ้นและความคุ้มเหตุการณ์ดังกล่าว

2. อิทธิพลของสื่อถูกทาง

คนเราด่วนมากอาศัยสื่อถูกทางเพื่อให้ได้เข้าใจสาระเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันและมติมหาชน สื่อถูกทางทำหน้าที่เสนอข่าวและให้ความบันเทิง การให้ความบันเทิงและในขณะเดียวกันก็จัดหาข่าวสารนั้น อาจเป็นเป้าหมายที่ขัดแย้งกัน

ตัวอย่างคำตามบทที่ 2

1. ในทัศนะของนักทฤษฎีการหน้าที่ การควบคุมทางสังคมเกิดขึ้นในด้านใด เพราะอะไร
2. การบังคับใช้เชิงปฏิฐาน และเชิงนิเวศแตกต่างกันอย่างไร ตัวอย่างการบังคับใช้ เชิงปฏิฐานและเชิงนิเวศมีอะไรบ้าง
3. Internalization หมายถึงอะไร เกี่ยวข้องกับการควบคุมทางสังคมอย่างไร
4. วิธีการควบคุมทางสังคมมีกี่ประเภท อะไรบ้าง มีลักษณะอย่างไร
5. Resocialization หมายถึงอะไร มีความสำคัญอย่างไร
6. แนวคิดในเชิงการตีตราให้ทัศนะเกี่ยวกับการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างไร
7. สื่อมวลชนมีบทบาทต่อมติมหาชนอย่างไรบ้าง
8. สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการควบคุมทางสังคมอย่างไร